

Motion till riksdagen 2022/23:194

av Anne-Li Sjölund (C)

Eftergymnasial utbildning för personer med intellektuell funktionsnedsättning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning som ser till hela bilden vad gäller tillgång till eftergymnasial utbildning för personer med intellektuell funktionsnedsättning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Utredningen En andra och en annan chans – ett komvux i tiden, som lämnades till regeringen i augusti 2018, fick ett tilläggsuppdrag under utredningens gång vad gäller eftergymnasiala studier för personer med intellektuell funktionsnedsättning (IF). Det skedde efter ett tillkännagivande från riksdagen som samtliga partier stod bakom och som en majoritet i riksdagen under våren 2020 ansåg vara tillgodosett. Jag kan dock inte se att tillkännagivandet om att regeringen särskilt ska se över hur tillgången till eftergymnasial utbildning för elever med intellektuell funktionsnedsättning kan förbättras är uppfyllt. För att förbättra tillgången krävs att hänsyn bland annat tas till studiefinansiering, utbildningens utformning och möjligheten att studera på annan ort.

Möjligheten för personer med utvecklingsstörning att studera vidare efter gymnasiet måste bli bättre. Utredningen som gjordes såg inte till alla aspekter vad gäller möjligheten för personer med IF att studera på till exempel universitet eller högskolor. Här behöver ett mer gediget och mer initierat arbete göras.

Bland annat finns det små möjligheter att finansiera studier på en högskola eller yrkeshögskola för individer med IF. Det är svårt att förutse hur den personliga ekonomin kommer att se ut under studietiden då det inte finns ett samlat regelverk kring eftergymnasiala studier för personer med IF. Detta är en fråga som inte berörs tillräckligt i utredningen.

För att kunna välja en utbildning måste också såväl boendet som fritiden på studieorten samt resorna mellan studieorten och hemmet fungera. Här krävs det att

regelverk ses över, tas fram och anpassas för personer som behöver extra stöd för sitt boende, sin fritid samt sina resor.

Studieanordnarens finansiering vad gäller eftergymnasial utbildning anpassad för personer med IF är inte heller helt klarlagd. Det förväntas ofta att det ska vara den kommun där personen bor eller en eventuell arbetsgivare som ska stå för en del av eller hela kostnaden. Här bör en mer generell och anpassad modell tas fram så att universitet, yrkeshögskolor och andra studieanordnare har tydliga och anpassade regelverk vad gäller möjligheten till finansiering av utbildning anpassad för personer med IF. Dessa regelverk ska mer likna andra former av eftergymnasial utbildning som finansieras genom statliga anslag.

Anne-Li Sjölund (C)